

از کثرت گرایی تا جهان شمولی معرفت

احد فرامرز قراملکی

چکیده:

نسبیت گرایی را لازمه کثرت گرایی معرفتی می‌انگارند. چنین تلقی می‌شود که آن ریشه در نیمه دوم عصر مدرنیته دارد و تفسیر کانتی - بویری از توسعه علم به چنین بحرانی انجامیده است. فایراند را به دلیل افشا کردن این بحران بدعت گذار خوانده‌اند. کثرت گرایی برآمده از نظریه زمینه مندی معرفت و تجارب بشری است و آثار آن در زمینه های معرفت اخلاق دین و سیاست تهدیدی است که به نسبیت انگاری و آنارشیزم در اندیشه منجر می‌شود. برای پیش گیری و درمان این آفت مواضع مختلفی اتخاذ شده است از جمله برگشت به تفکر سنتی . این تحقیق بر آنست که کثرت گرایی روش شناختی می‌تواند تحویل نگری و نیز نسبیت انگاری ب «آمده از کثرت گرایی معرفتی را با حفظ زمینه مندی معرفت پیشگیری و درمان کند کثرت گرایی را از تهدید به فرصت تبدیل و جهان شمولی معرفت را تضمین کند کارایی این دو الگو مشروط به سه امر زبان مشترک توان و هوش هیجانی محقق در مواجهه با دیدگاه های رقیب و قواعد منطقی تعامل رشته هاست.

کلمات کلیدی: کثرت گرایی، نسبیت انگاری، فایراند، کثرت گرایی روش شناختی، مطالعه میان رشته‌ای،

زمینه مندی معرفت